

EVÇ İLÂHÎ

(ÂYİNEYİ DİLDEN SİLEREK)

SENGİN SEMÂÎ

LÜTFÎ FİLİZ

Â Yİ NE Yİ DİL DEN Sİ LEREK KEV Nİ ME KÂ Nİ

YÂ DET ME ZA MÂ Nİ BİRDİR Bİ RE GEL BİR LE YE GÖR

CÜM LE Cİ HA Nİ DER KEY LE BU Â Nİ

Ayine-i dilden silerek kevn ü mekânı
Yâd eyle zamanı
Birdir, bire gel, birleyegör cümle cihanı
Derk eyle bu anı
Didara eğer âşık isen can-ı gönülden
Geç gül ile mülten
Derya-yı muhabbette erit cism ile canı
Gel görme ziyanı
Mümin yüzü çün mümine mir'at-ı Hûda'dır
Seyret ne sefadır
Bir hoşça nazar kıl göresin sırr-ı nihanı
O dâr-ül-amanı
Ey can yönelip Hakk yoluna bir adım atsan
Kalmaz ise ad, san
Hakk yaklaşır on hatve, yakar vehm ü gümanı
Vuslat heyemanı
Fânî yok olup Hakk'ta heman sen var olunca
Maşuku bulunca
Zâtında bulur dil yine ol tek yüce şanı
Bîkayd-ı nişanı